

Không thấy Tết ở quê người

Tôi chỉ thấy Xuân về trên đất khách
Mà sao không thấy Tết ở quê người
Đời xa xứ bao lần như ngăn cách
Dù bình yên sao vẫn thấy ngậm ngùi.

Đi biệt xứ, xa quê từ dạo đó
Ngày ra đi nào dám hẹn quay về
Mỗi lần Tết nghe lòng như thương nhớ
Dù lòng đau vẫn nhớ góc trời quê.

Dù vẫn biết quê nhà còn khốn khó
Mong thời gian xoa dịu hết đau buồn
Chuyện năm xưa vẫn còn muôn thống khổ
Đã lâu rồi, chưa xóa được đau thương.

Xứ Mỹ nơi này, không sao thấy Tết
Nhìn cảnh phố phường giá lạnh tuyết rơi
Cảnh bảo tuyết tan dần, đông sắp hết
Dù xuân về, sao thấy cũng buồn thôi.

Nhìn cảnh Tết, lòng vẫn buồn vô hạn
Tuyết vẫn rơi nghe giá buốt tim gan
Bao mộng ước chưa thành theo năm tháng
Vì cuộc đời như ác mộng trần gian.

Thế nhân hỏi, sao lòng nghe ray rứt
Biết ngày nao đất tổ dứt cảm hờn
Chuyện quê hương như trần ai địa ngục
Mỗi lần nghe sao mắt lệ trào tuôn.

Biết bao kẻ quê nghèo không có Tết
Đón mãi mùa xuân chẳng thấy xuân về
Xót cảnh đời trong sinh ly tử biệt
Đã tàn phai trong ngực tối ê chề.

Thương cảnh quê mình gần non thế kỷ
Hận thù triền miên nghe lạnh kiếp người
Những oan hồn chết chìm khi vượt biển
Còn theo truy bức, oán hờn sao nguôi?

Đất tạm dung, Xuân về nơi đất khách
Xuân tha hương thêm cái Tết lưu vong
Lòng không ưng, nhưng phải đành xa cách
Vì quê hương còn lắm chuyện đau lòng.

Đành phải đón xuân về nơi hải ngoại
Lòng băng khuâng khi Tết đến quê người
Ngàn nỗi đau nghe lòng còn khắc khoải
Dù yên vui, sao vẫn thấy ngậm ngùi.

Đông Bắc Mỹ, 2007

Phạm Thành Tính